

Aan de Voorzitter van de Tweede
Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Uw brief van	Ons kenmerk	Contactpersoon	Zoetermeer
	DCE/02/13154		5 april 2002
Onderwerp		Doorkiesnummer	
Implementatie gemeenschappelijk cultureel erfgoedbeleid			

Bij brief van 15 mei 2001 (Kamerstukken II, 2000/01, 27 432, nr 31) zegde ik toe u nader te zullen informeren over de implementatie van het Gemeenschappelijk cultureel erfgoedbeleid. Zoals in bovengenoemde brief vermeld, is het de intentie te komen tot landenspecifieke invulling van het algemene raamwerk gemeenschappelijk cultureel erfgoed. Dit raamwerk, dat u eerder toeging (Kamerstukken II, 1999/00, 27032, nr. 2), is eenzijdig door Nederland vastgesteld en beoogt een algemeen kader te geven voor samenwerking op het terrein van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed. De landenspecifieke beleidsplannen hebben tot doel de algemene noties uit het raamwerk, in samenwerking met de betrokken overheid en relevante erfgoedinstanties, per land nader uit te werken. Indonesië, Suriname, India, Zuid Afrika, Ghana, Sri Lanka en de Russische Federatie zijn de prioriteitslanden van het gemeenschappelijk cultureel erfgoedbeleid. Door het afsluiten van landenspecifieke beleidskaders met deze landen kan rekening gehouden worden met de bijzondere omstandigheden ter plekke en wordt draagvlak gegarandeerd.

Voor Suriname is inmiddels een landenspecifiek beleidsplan tot stand gekomen. Het 'beleidskader gemeenschappelijk cultureel erfgoed Suriname' heb ik samen met de Surinaamse Minister van Onderwijs op 11 september 2001 ondertekend. In bijlage treft u de tekst ervan aan. Bij dit beleidskader is een lijst gevoegd van projecten die voor zowel Suriname als Nederland de komende tijd prioriteit hebben. Inmiddels worden op elk van de in het beleidskader aangewezen sectoren van samenwerking, het gebouwd erfgoed, de archieven en het museumwezen, projecten ontwikkeld en gestart. De restauratie van Plantage Frederiksdorp, de

herinrichting van het Surinaams Museum en de ontwikkeling van een plan van aanpak voor de nieuwbouw van het archief zijn daar voorbeelden van. Met Indonesië verloopt dit proces moeizamer. Dat is onder meer terug te voeren op cultuurverschillen tussen Nederland en Indonesië en ontwikkelingen binnen de Indonesische overheid zoals de decentralisatie van het cultuurbeleid. Van 27 februari tot 2 maart 2002 vond een conferentie plaats die geheel gewijd was aan de beleidsontwikkeling en –uitvoering op het terrein van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed. Tijdens deze conferentie, waaraan de culturele medewerkers van de posten in de prioriteitslanden en beleidsmakers uit Nederland en uit een aantal prioriteitslanden deelnamen, vormde de ontwikkeling van de landenspecifieke beleidskaders de rode draad. Daarbij zijn factoren die een rol spelen bij het al dan niet slagen van de landenspecifieke aanpak geïdentificeerd en zijn suggesties voor verbetering geformuleerd. De belangrijkste conclusies van de conferentie zijn dat:

- de landenspecifieke aanpak nog altijd wordt onderschreven;
- politieke en inhoudelijke betrokkenheid voorwaarden zijn voor samenwerking en daarmee voor het duurzaam behoud van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed;
- het bestaan van een goede culturele infrastructuur voorwaarde is voor een succesvolle en duurzame samenwerking op het terrein van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed;
- er binnen het gemeenschappelijk cultureel erfgoedbeleid meer aandacht moet komen voor het immateriële erfgoed;
- monitoring en evaluatie van projecten meer aandacht dienen te krijgen.

Op basis van de resultaten van bovengenoemde conferentie valt te verwachten dat de komende tijd als eerste met Sri Lanka en Zuid-Afrika gewerkt kan worden aan de ontwikkeling van landenspecifieke beleidskaders.

Tijdens het algemeen overleg van 12 oktober 2000 naar aanleiding van het bezoek van de vaste commissie voor onderwijs, cultuur en wetenschappen aan India is de mogelijke restauratie van David Hall uitgebreid aan bod gekomen. Van uw kant werd aangedrongen op een financiële bijdrage van de Nederlandse overheid aan dit project. Ik heb destijds uiteengezet dat een gedegen projectvoorstel altijd de eerste voorwaarde is voor een Nederlandse financiële bijdrage. De Universiteit van Delft heeft sedertdien met steun van de Nederlandse ambassade in India samen met Indiase partners de mogelijkheid onderzocht voor een plan van aanpak voor duurzaam behoud van David Hall. Een mogelijke samenwerking tussen de TU Delft en Indiase partners en de ontwikkeling van een projectvoorstel ter zake is echter niet mogelijk gebleken op grond van verschillen van inzicht in de wijze van aanpak en het ontbreken van een geschikte Indiase counterpart voor de uitvoering van het project.

Tevens wil ik u wijzen op de zogenaamde Funds-in-Trust overeenkomst die ik heb afgesloten met het Werelderfgoedcentrum van UNESCO. In mijn brief van 17 december jl. (Kamerstukken II, 2000/01, 27 432, nr 44) wordt reeds naar deze overeenkomst verwezen.

Conform de wens van de Kamer zal ik er op toezien dat de middelen uit het bij

bovengenoemde overeenkomst opgerichte fonds voor een deel zullen worden aangewend voor activiteiten in de prioriteitslanden van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed. Nederland levert op deze wijze ook in multilateraal verband een bijdrage aan het duurzaam behoud van het gemeenschappelijk cultureel erfgoed.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen,

dr. F. van der Ploeg